

Krzysztof Klenczon, Czyja

S&#22;ońce na dachu pośrę gołę dzień się pochylił, trochę jest senny.

Tylko w tym oknie, włosy upina

czyjaś dziewczyna, czyjaś dziewczyna.

Może nie czeka już na nikogo,

tylko rozdaje niebo obłokom.

Tak, jakby chciała wieczć

czyjaś dziewczyna, czyjaś dziewczyna.

Stanę, zawołam - może usłyszy,

im dalej jestem, tym bliższy.

Wieczć przy świecach, czyja to wina,

czyjaś dziewczyna, czyjaś dziewczyna.

A gdy odejdzie, nic się nie zmieni,

jesień nie przyda smutku jesieni,

bo przecież łatwiej, się zapomina,

kiedy odchodzi czyjaś dziewczyna.

la la la la la la la ...